

Sygn. akt I C 1368/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: starszy protokolant Jolanta Latała

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Firmy (...) Sp. z o. o. w M.

przeciwko W. W. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do strony powodowej Firmy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. umowę darowizny z dnia 28 lipca 2015r zawartą pomiędzy J. W. i W. W. (1) przed notariuszem P. T. z Kancelarii Notarialnej w K., Rep. (...), przedmiotem której jest nieruchomości położona w Z., dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowodrzy VI Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) i nakazuje pozwanej znoszenie egzekucji z wydzielonej z tej nieruchomości działki numer (...) – a to dla ochrony wiarygodności wynikającej z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie IX Wydział Gospodarczy z dnia 3 listopada 2014r sygn. IX GNc 1132/14, opatrzonego klauzulą wykonalności dnia 19 października 2015r., a wynoszącej 184.917,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 października 2014r do dnia zapłaty i kosztami postępowania w wysokości 10.368 zł,
2. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 16.981 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1368/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 października 2017 roku

Strona powodowa Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. w pozwie z dnia 15 lipca 2016r i sprecyzowanym dnia 06 marca 2017r (k. 176) a skierowanym przeciwko W. W. (1) wniosła o uznanie, że umowa darowizny zawarta 28 lipca 2015 r pomiędzy J. W., a jego córką W. W. (1) przed notariuszem P. T. z Kancelarii Notarialnej w K., Rep. (...), na podstawie której dłużnik darował pozwanej nieruchomości składającą się z działek o nr (...), położoną w Z., dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowodrzy VI Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), jest bezskuteczna w stosunku do powodowej spółki i w związku z tym wniosła o nakazanie pozwanej znoszenia egzekucji z nieruchomości tj. działki nr (...) w celu zaspokojenia wiarygodności przysługującej powodowi względem dłużnika w wysokości 184.917,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 października 2014 r. do dnia wniesienia pozwu w kwocie 27.575,50 zł oraz dalszymi

odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty i kosztami postępowania w kwocie 10.368 zł, stwierdzonej tytułem wykonawczym- nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydanym przez Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt IX GNc 1132/14 wraz z klauzulą wykonalności przeciwko dłużnikowi z dnia 19 października 2015 r.

Nadto, strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W treści uzasadnienia podała, że w dniu 3 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla, w którym nakazał spółce (...), (...) spółka jawna z siedzibą w Z. oraz J. W. i T. W., aby solidarnie zapłacili na rzecz powoda kwotę 252.032,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w kwocie 10.368 zł. Klauzula wykonalności przeciwko spółce jawnej została nadana w dniu 19 stycznia 2015 r, jednakże wobec braku zaspokojenia powoda w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego przeciwko tej spółce, Sąd nadał w dniu 19 października 2015 r. klauzulę wykonalności przeciwko jej współnikom, tj. przeciwko dłużnikowi oraz jego żonie T. W.. W toku postępowania egzekucyjnego jedynym skutecznym zajęciem okazało się zajęcie samochodu C. (...) w dniu 15 czerwca 2015 r., zaś w pozostałym zakresie egzekucja dłużnika jest całkowicie bezskuteczna.

Strona powodowa wskazała, że w jej ocenie zawarcie umowy darowizny spowodowało wyzbycie się przez dłużnika ostatniego cennego składnika majątku, mogącego stanowić podstawę dla skutecznego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, a jego działania doprowadziły do uniemożliwienia zaspokojenia wierzytelności powoda. Dłużnik stał się niewypłacalny na skutek zawarcia umowy lub też stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed jej zawarciem, natomiast pozwana, będąca córką dłużnika, uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie. Zdaniem powoda w okolicznościach niniejszej sprawy jest wielce prawdopodobne, iż pozwana zdawała sobie sprawę z działań swojego ojca- dłużnika.

Powodowa spółka wskazała w piśmie precyzującym żądanie pozwu iż działka o numerze (...) uległa podziałowi na działki o numerach (...). Podział ten został zatwierdzony decyzją nr (...) o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wydaną przez Wojewodę (...) w dniu 24 września 2014 r., sygn. (...) oraz decyzją wydaną przez ministra Infrastruktury i (...) w dniu 30 kwietnia 2015 roku, sygn. (...)(...)NK: (...). Precyzując żądanie pozwu, strona powodowa opierała się na treści księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, w której jako jej właściciel działki nr (...) widnieje pozwana.

Pozwana W. W. (1) w odpowiedzi na pozew (k. 62- 68) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Pozwana wskazała, że umowa darowizny nie mogła zostać dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, gdyż w dniu zawarcia umowy wartość rynkowa nieruchomości była niższa niż wartość kredytów, z powodu których nieruchomość została obciążona hipotekami, a która to wartość łącznie wynosiła ponad 1.015.795 zł. Z uwagi na obciążenie nieruchomości hipotekami, ze środków z egzekucji z nieruchomości mogliby zostać zaspokojeni jedynie kredytodawcy, uprawnieni z hipotek obciążających nieruchomość z pierwszeństwem przed powodem. Dłużnik J. W. w dacie wskazywanej jako zawarcie darowizny posiadał inne, liczne zadłużenia.

Pozwana podniosła, że do dnia wytoczenia niniejszego powództwa nie posiadała wiedzy na temat tego, że w dacie dokonywania darowizny jej ojciec mógł działać ze świadomością pokrzywdzenia powodowej spółki. Pozwana podała, że na stałe przebywa za granicą w Luksemburgu i nie posiadała wiedzy na temat tego, że powodowa spółka pozostawała wierzycielem jej ojca, nie mogła też posiadać wiedzy na temat wysokości wierzytelności oraz podstawy jej istnienia.

Odnosnie sprecyzowanego żądania pozwu pozwana podniosła zarzut nieważności umowy darowizny twierdząc ,że w dacie zawierania tej umowy działka o numerze (...) już nie istniała bo została przed tą umową podzielona na dwie działki o numerach (...), z których działka (...) z mocy prawa przeszła na własność Skarbu Państwa. Skoro umowa

darowizny z uwagi na nieistnienie przedmiotu darowizny w chwili jej zawierania jest nieważna to nie można domagać się stwierdzenia jej bezskuteczności, dlatego powództwo winno ulec oddaleniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla, w którym nakazał (...) spółce jawnej z siedzibą w Z. oraz J. W. i T. W., aby solidarnie zapłacili na rzecz strony powodowej Firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 252.032,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w kwocie 10.368 zł. Klauzula wykonalności przeciwko (...) spółce jawnej w Z. została nadana w dniu 19 stycznia 2015 r. Wobec braku zaspokojenia powoda w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego przeciwko tej spółce, Sąd nadał w dniu 19 października 2015 r. klauzulę wykonalności przeciwko jej współnikom, tj. przeciwko dłużnikowi J. W. i jego żonie T. W..

dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt IX GNc 1132/14, wraz z klauzulą wykonalności, k. 19, k. 20.

W związku z tym, że dłużnik nie uregulował długu objętego w/w tytułem wykonawczym, strona powodowa w dniu 4 grudnia 2014 r. skierowała wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o wszczęcie egzekucji. Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie M. L. zawiadomił dłużnika Link - (...) K. J. W., (...) Spółka jawna o wszczęciu postępowania egzekucyjnego.(k. 23)

W związku ze zbiegiem postępowań egzekucyjnych, komornik przekazał przedmiotową sprawę do prowadzenia komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie M. D. o czym ta powiadomiła strony tego postępowania pismem z dnia (...) października 2015r (k. 24) Sprawa toczy się pod sygnaturą akt KM 826/15.

Postępowanie egzekucyjne zaś przeciwko współnikom spółki jawnej, tj. T. W. i dłużnikowi J. W. zostało wszczęte w dniu 29 grudnia 2015 r. przez Komornika Sądowego dla K. w K. M. D. pod sygn. akt KM 1112/15,(k. 25) w którym kwota wierzytelności głównej w dniu (...) lutego 2016 r. wynosiła 184.917,45 zł i nie uległa zmianie na dzień wniesienia pozwu (tj. 15 lipca 2016 r.).(k. 26)

dowód: wniosek z dnia 4 grudnia 2014 r., k. 21-22; zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z dnia 4 lutego 2015 r., k. 23; zawiadomienie o kontynuacji postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi z dnia (...) października 2015, k. 24; zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z dnia 29 grudnia 2015 r., k. 25; zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z dnia 22 lutego 2016 r., k. 26

W dniu 28 lipca 2015 r. została zawarta umowa darowizny w formie aktu notarialnego, Rep. A nr (...), pomiędzy dłużnikiem J. W. a jego córką W. W. (1). Na jej podstawie J. W. darował W. W. (1) nieruchomości położoną w Z., gmina Z., powiat (...), województwo (...), jednostka ewidencyjna Z., numer obrębu (...), stanowiącą zabudowaną budynkiem nr (...) przy ulicy (...) działkę nr (...), obszaru 0,3300 ha, dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie VI Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą (...).

dowód: akt notarialny umowy darowizny z dnia 28 lipca 2015 r., Rep. A Nr (...) wypis, k. 88-94.

W dziale IV księgi wieczystej nr (...) wpisane są: -hipoteka umowna kaucyjna do wysokości 110.527,78 EUR na rzecz banku (...) S.A. z siedzibą w W., -hipoteka umowna kaucyjna do wysokości 400.000,00 zł na rzecz banku (...) S.A. z siedzibą w W. i hipoteka umowna do wysokości 135.000,00 zł na rzecz banku (...) S.A. z siedzibą w W., oddział w K..

dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...), stan na dzień 30 sierpnia 2016 r., k. 71-75.

Decyzją Wojewody (...) Nr (...) z dnia 24 września 2014 r. o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, znak (...) został dokonany podział działki nr (...) na działki o nr (...). Na mocy przedmiotowej decyzji działka nr (...) została przeznaczona pod linię kolejową – stała się własnością Skarbu Państwa.

dowód: decyzja Wojewody (...) Nr (...) z dnia 24 września 2014 r. o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, znak (...), k. 179-227; decyzja Ministra Infrastruktury i (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r., znak (...)ks-772-81-361/14/15, k. 228-245.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie M. D. pismem z dnia 2 czerwca 2016 r., w sprawie o sygn. akt Km 1112/15, zawiadomiła wierzyciela, że w stosunku do dłużnika J. W. dokonano zajęcia pojazdu mechanicznego: samochodu osobowego marki C. (...), nr rej. (...), zajętego protokołem z dnia 15 czerwca 2015 r., stanowiącego przedmiot zastawu ustanowionego na rzecz innego podmiotu. W toku postępowania strona powodowa uzyskała częściowo zaspokojenie roszczenia wskutek zapłaty bezpośrednio przez dłużnika kwoty 16.000 zł oraz przekazania kwoty 56.612,76 zł przez Urząd Skarbowy tytułem nadpłaty podatku VAT. Postępowanie egzekucyjne o świadczenie pieniężne na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt IX GNc 1132/14 w przeciwko dłużnikowi J. W. w pozostałym zakresie jest całkowicie bezskuteczne.

dowód: zawiadomienie wierzyciela o stanie egzekucji z dnia 1 października 2015 r., k. 40; odpis protokołu zajęcia ruchomości, k. 41-42; zawiadomienie wierzyciela o stanie egzekucji Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie M. D. z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt Km 1112/15, k. 44.

Pozwana W. W. (1) jest córką dłużnika J. W.. Od 2012 r. przebywała w B., gdzie studiowała. Obecnie od 2015 r. przebywa na stałe za granicą, w Luksemburgu, gdzie pracuje i posiada centrum interesów życiowych. Przesyła dłużnikowi kwotę 400 euro miesięcznie na spłatę kredytu bankowego zabezpieczonego hipoteką na nieruchomości jej darowanej.

dowód: zeznania świadka J. W., k. 108-109; przesłuchanie pozwanej W. W. (1), k. 109-110; zaświadczenia o zatrudnieniu pozwanej, wraz z tłumaczeniem, k. 126-127, 128-129, 130-132, 134-136, 138-140, , 142-144, 146-148, 150-152, 154-156; zaświadczenie o wpisaniu na rok akademicki 2014/2015, k. 158-159; zaświadczenie o ukończeniu roku akademickiego 2014/2015, k. 161-162; umowa wynajmu mieszkania studenckiego, wraz z tłumaczeniem, k. 164-168; zeznania świadka W. W. (2), k. 266.

W dacie dokonania darowizny dłużnik J. W. , oprócz zadłużenia w stosunku do powodowej spółki, posiadał inne zobowiązania finansowe, m.in. wobec (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P.. Uprzednio prowadził działalność pod firmą (...) i uzyskiwał dochody ok. 30.000 zł miesięcznie. Utracił płynność finansową. Obecnie nie prowadzi działalności gospodarczej, posiada zobowiązania finansowe w kwocie łącznej ponad milion złotych. W spłacie zadłużenia pomagają dłużnikowi finansowo żona T. W. i syn K. W., który prowadzi własną działalność gospodarczą.

dowód: nakaz zapłaty z dnia 19 sierpnia 2014 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Płocku, Wydział I Cywilny, k. 78; zeznania świadka J. W., k. 108-109; zeznania świadka T. W., k. 246; zeznania świadka K. W., k. 247.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty prywatne i urzędowe, których autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Nadto, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: J. W., T. W., K. W. i W. W. (2) oraz przesłuchania pozwanej W. W. (1). Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w części w jakiej były logiczne i zgodne z rozumowaniem opartym na zasadach doświadczenia życiowego.

Sąd nie dał wiary przesłuchaniu pozwanej W. W. (1) w zakresie, w jakim podała, iż nie wiedziała o problemach finansowych swojego ojca. Twierdzenia te w ocenie Sądu są niewiarygodne z uwagi na fakt, iż pozwana posiadała wiedzę dotyczącą obciążenia nieruchomości hipotekami kaucyjnymi, wiedziała, iż dłużnik nie prowadzi działalności gospodarczej, a nadto przesyłała dłużnikowi kwotę 400 euro miesięcznie, stąd, nawet przebywając poza granicami kraju, mogła dowiedzieć się o zadłużeniu ojca i prowadzonych postępowaniach egzekucyjnych.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wystąpiła w trybie art. 527 i n. k.c., przeciwko pozwanej W. W. (1). o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowę darowizny nieruchomości, zawartą w dniu 28 lipca 2015 r.,

Zgodnie z treścią art. 527 § 1 k.c. gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3).

Według natomiast art. 528 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła dowiedzieć się, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie zaś z art. 529 k.c. jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

Na podstawie przytoczonych wyżej przepisów należy wskazać, że aby skutecznie skorzystać z ochrony pauliańskiej, konieczne jest wykazanie istnienia następujących przesłanek:

- 1/ konkretnej wierzytelności przysługującej stronie powodowej,
- 2/ czynności prawnej, na podstawie której strona pozwana uzyskała korzyść majątkową,
- 3/ że czynność prawna została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela,
- 4/ świadomości dłużnika pokrzywdzenia wierzyciela
- 5/ wiedzy strony pozwanej lub możliwość dowiedzenia się przy zachowaniu należytej staranności o tym, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Dla zastosowania skargi pauliańskiej wszystkie wymienione przesłanki muszą wystąpić kumulatywnie, a ciężar ich udowodnienia co do zasady - zgodnie z regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. - obciąża wierzyciela, który jest uprawniony do zaskarżenia czynności prawnej dłużnika.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego powodowi przysługuje w stosunku do dłużnika J. W. wierzytelność stwierdzona tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wydany przeciwko dłużnikowi na kwotę 252.032,53 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

Dłużnik J. W. dokonał czynności prawnej z osobą trzecią w postaci darowizny nieruchomości na rzecz pozwanej. Niewątpliwie na skutek czynności prawnej w postaci umowy darowizny z dnia 28 lipca 2015 r. pozwana uzyskała korzyść majątkową.

Na skutek zawarcia przedmiotowej umowy doszło do pokrzywdzenia wierzyciela. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Zgromadzone w sprawie dowody wskazują,

iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Dłużnik J. W. miał świadomość, iż posiada liczne zobowiązania finansowe, a nieruchomości położona w Z. stanowiła jedyny cenny składnik jego majątku. Prowadzona w stosunku do niego egzekucja okazała się praktycznie bezskuteczna, zajęto jedynie jeden samochód osobowy o wartości ok. (...)000 zł, komornik zawiadomił wierzyciela o możliwości umorzenia egzekucji z uwagi na brak innego majątku dłużnika i całkowicie bezskutecznej egzekucji w pozostałym zakresie wg stanu na dzień 02 czerwca 2016r – k. 44, 41, 40, 43.

W przedmiotowej sprawie zaskarżoną czynnością jest umowa darowizny, która stanowi czynność nieodpłatną, co zwalnia stronę powodową z obowiązku udowodnienia wiedzy osoby trzeciej o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W orzecznictwie i doktrynie wskazuje się, że okoliczność ta jest objęta domniemaniem prawnym wynikającym z treści art. 528 kc. (zob. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), „Kodeks cywilny. Komentarz.” Wyd. 8, Warszawa 2017). Przepis ten pozwala wierzycielowi dochodzić uznania czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do niego nawet przy okoliczności, iż osoba trzecia nie wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia swoich wierzycieli.

Niezależnie od tego podkreślić należy wbrew temu co twierdziła pozwana iż mogła ona przy zachowaniu należytej staranności dowiedzieć się, że jej ojciec (dłużnik) działał ze świadomością pokrzywdzenia swoich wierzycieli. Mimo iż przebywa na stałe za granicą, to posiadała wiedzę o hipotekach wpisanych na nieruchomości oraz o tym, że jej ojciec aktualnie nie prowadzi działalności gospodarczej, nadto, jak zeznała- przesyłała pieniądze dłużnikowi na spłatę hipotek, co rodzi domniemanie, iż wiedziała o jego zobowiązaniach finansowych. W ocenie Sądu pozwana w żaden sposób nie wykazała też że jedyną przyczyną darowizny było zachęcenie pozwanej do powrotu do kraju, bo przecież do kraju nie wróciła. Tym samym pozwana nie obaliła skutecznie domniemania, o którym mowa w art. 527 § 3 k.c., zgodnie z którym gdy korzyść majątkową uzyskuje osoba pozostająca w bliskim stosunku dla dłużnika domniemywa się, że wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Jeżeli chodzi o zarzut braku związku przyczynowego pomiędzy darowizną, a pokrzywdzeniem wierzyciela z uwagi na obciążające tę nieruchomość hipoteki przewyższające jej wartość i pierwszeństwo zaspokojenia wierzycieli hipotecznych przed innymi wierzycielami to stwierdzić należy iż zarzut ten jest bezzasadny bowiem - dotyczy sytuacji która teoretycznie może się zdarzyć ale nie musi. Chodzi mianowicie o to, że nie wiadomy jest los hipotek obciążających nieruchomość tj. czy kredyty nimi zabezpieczone są spłacane, czy nie, czy będą spłacone, czy nie, co zrobią wierzyciele hipoteczni (widomo, że jeden z kredytów jest spłacany przez pozwaną), wreszcie czy wierzyciele hipoteczni zechcą skorzystać z przysługującego mu prawa egzekucji należności z nieruchomości obciążonej hipoteką i czy w związku z tym zaistnieje sytuacja o której pisze pozwana, że oto wierzyciele hipoteczni wyprzedzą powoda w podziale sum z egzekucji i powód i tak nie zaspokoi się z przedmiotowej nieruchomości.

Odnosząc się do zarzutu nieważności umowy darowizny z powodu nieistnienia przedmiotu darowizny a to wobec okoliczności iż dotyczy ona działki numer (...) podczas gdy w chwili zawierania umowy darowizny działki takiej już nie było bo w jej miejsce powstały dwie działki o numerach (...) – stwierdzić należy iż zarzut ten jest również bezzasadny. Zgodnie z treścią art. 58 kc czynność prawna jest nieważna jeżeli jest sprzeczna z przepisami ustawy lub ma na celu obejście ustawy lub gdy jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W omawianej sprawie doszło do zawarcia umowy darowizny nieruchomości położonej w Z., dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowodrzy VI Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Prawdą jest, że aczkolwiek w chwili zawierania umowy istniał już zatwierdzony podział działki nr (...) na działki o numerach (...) – to rzeczona umowa opisuje darowaną nieruchomość jako działkę (...) objętą księgą wieczystą o numerze (...). Nie można jednakże zgodzić się z twierdzeniem pozwanej iż w związku z powyższym przedmiot darowizny w chwili zawierania umowy nie istniał. Nieruchomość ta objęta wskazaną w umowie darowizny księgą wieczystą realnie istnieje tylko ma inne oznaczenie numeracyjne. Faktem jest, że jedna z powstałych na skutek podziału działek o numerze (...) była już w chwili zawierania umowy własnością Skarbu Państwa i ta oczywiście nie

mogła zostać skutecznie przeniesiona na pozwaną na zasadzie że nie można przekazać więcej niż się samemu posiada i jest ona nadal własnością Skarbu Państwa , nie mniej jeśli chodzi o działkę (...) której dotyczy sprecyzowane żądanie pozwu to stała się ona własnością pozwanej i co do tej działki przedmiotowa umowa darowizny jest ważna bowiem nie jest w tym zakresie ani sprzeczna z jakąkolwiek ustawą , zasadami współżycia społecznego, ani też nie ma na celu obejścia ustawy. Na podstawie tej umowy pozwana została wpisana w w/w księdze wieczystej (...) jako właścicielka działki nr (...).

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji biorąc za podstawę przywołane przepisy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., z uwzględnieniem zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu. Na zwrot kosztów dla strony powodowej składają się : opłata od pozwu w wysokości 9,764 zł liczona od kwoty 195.285 zł jako kwoty głównej z kosztami postępowania – z nakazu zapłaty (ale bez odsetek których nie wlicza się do wartości przedmiotu sporu- jak to uczyniła strona powodowa w pozwie) i stawka dla radcy prawnego wynosząca 7200 zł plus opłata skarbową 17 zł . Część nadpłaconej opłaty od pozwu (liczonej od kwoty 222.861 zł tj. kwoty głównej z odsetkami) jest w wysokości 1380 zł do zwrotu dla strony powodowej.